

Brad Kanis, el més alt de Girona

Fa 2,18, juga al Quart i dirigeix l'Europobasket International Academy

Amb els seus 218 centímetres, el nord-americà Brad Kanis és la persona més alta que viu actualment a les comarques gironines. Té 33 anys i ha voltat per mig món jugant a bàsquet, però sembla decidit a fer arrels a Girona, on des de fa dos anys dirigeix l'Europobasket International Academy. També juga de pivot al CB Quart.

JOSEP PASTELLS > TEXT I FOTOS

>> Brad Kanis, Portland, 1983.

No passa ni un sol dia sense que algú em digui alguna cosa sobre la meua estatura», admet Brad Kanis. «Per la meua feina volto per mig món i quanestic enmig de la gent sempre em miren. Al meu país sovint se m'acosten i em demanen on jugo, quant faig d'alçada i quin peu calço. Abans que m'ho preguntis et diré que un 52», afegeix entre rialles. «Sempre vaig ser el més alt de la classe, des del primer curs», subratlla. El pare feia 2,10 metres, i la mare 1,85, de manera que no és gens estrany que sigui tan llargarut. Assegut en una cadira a tocar la pista de Fontajau on supervisa un entrenament de l'Europobasket International Academy, no sembla especialment alt, però quan s'aixeca és impossible no adonar-se que treu quasi un pam als jugadors de dos metres que s'exerciten al parquet. «Mai no vaig fer cap gran estirada, vaig créixer d'una forma progressiva fins als 17 o 18 anys. Després ja va ser més lent, però no em vaig aturar fins als 22», recorda.

Nascut a Portland, als onze anys es va traslladar a Califòrnia, on va viure fins que als divuit anys va anar a la universitat. Primer va estudiar matemàtiques a la Southern Utah University, i després *business* a la Grand Canyon University. «Les matemàtiques no m'han servit gaire, però el *business* sí», comenta. Des de fa dos anys, dirigeix l'Europobasket, que té la seu al pavelló de Fontajau i ajuda «jugadors que volen començar una carrera a Europa i també a altres parts del món.

Les edats són molt variables, van des dels 14 fins als 33 anys. Vénen per un programa d'un mes i posem a la seva disposició entrenadors molt bons, com per exemple Lubos Barton, que quan era jugador va guanyar una Eurolliga amb el Barça. Els ensenyem com es juga a Europa, perquè és un estil força diferent al d'altres països», assenyala Kanis. «Evidentment, uns aconseguiran els seus objectius i altres no, però aquest és un bon país per jugar a bàsquet», destaca.

El pare feia 2,10 metres, i la mare 1,85, de manera que no és gens estrany que sigui tan llargarut

«Estem encantats a Girona»

Després de ser pivot a la Universitat d'Utah i fer una lliga d'estiu amb els Houston Rockets de la NBA, Kanis ja tenia clar que continuaria jugant a bàsquet. Fa dues temporades que disputa la lliga EBA amb el CB Quart i abans va competir a Uruguai (on va conèixer la Paula, la seva dona), Síria, Qatar, Taiwan, Japó, Kosovo, el Marroc i Vic, on va jugar la copa Catalunya. Ara mateix, la seva carrera professional se centra en la direcció de l'Europrobasket, però pensa jugar «fins que el cos respongui. M'encanta el que estic fent ara, és còmode i divertit», diu, referint-se a la seva experiència amb el Quart, «un equip ple de bons jugadors on no he d'anotar tant com en altres països i he de fer una mica de tot: taps, rebots, defensa i també algun punt», explica. Segons ell, «el nivell de la lliga EBA és molt alt. Tot i ser la quarta categoria del bàsquet espanyol, el nivell de joc supera el de la primera divisió d'altres països». El fet d'haver viscut a uns quants continents li ofereix una perspectiva molt àmplia «de les diferències de cultures i costums. L'Orient Mitjà era potser el més diferent per la cultura i també per l'idioma, però sempre he procurat adaptar-me a la manera de viure de cada país», afirma. Tant ell com la Paula, amb qui té una filla de quatre anys que ja supera els 113 centímetres, estan «encantats de viure a Girona. És una ciutat petita, però prou gran per tenir tot el que necessites. La muntanya i la Costa Brava ben a prop, Barcelona també... no es pot demanar res més», assegura. «Girona és segura i neta i a més hi ha bon menjar», destaca Kanis. «Sempre està buscant bufets, ens els coneixem tots», bromeja l'Adriana. «A casa cuinem en quantitats industrials. Sobretot pasta, arròs i carn», afegeix. Pensen quedar-se molts anys a Girona, on en Brad condueix un cotxe especial, adaptat a la llargària de les seves cames. «M'agrada ser tan alt, penso que és un regal. De vegades em dono cops de cap a les portes, m'enduc algun tendal i trec les teranyines dels arbres, però ja hi estic acostumat i m'agrada ser com sóc», insisteix sota la mirada divertida de la Paula.

Josep Pastells és escriptor.

«M'agrada ser tan alt, penso que és un regal. De vegades em dono cops de cap a les portes, o trec les teranyines dels arbres, però ja hi estic acostumat»